

Tuần Báo Vô Vi

Quy Hội Tình Người

29 tháng 8 năm 2010

Số 112

Thiền Viện Vô Vi Quy Hội Tình Người

105 Wrights Road,

Mareeba, QLD 4880, Australia

Tel/Fax: +61 (8) 9450 7416

Di động: 0422 091358

Email: quyhoitinhnguoi@gmail.com

Website: www.quyhoitinhnguoi.org

Tuần này:

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Vườn Thơ Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy

Tờ báo hàng tuần của Thiền Viện Quy Hội Tình Người dành riêng phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Mỗi cuối năm đều có tổ chức chung hội chợ Tết, chỗ nào có người Tàu, Việt đều có cơ hội, Bé nghĩ sao về việc này ?
- 2) Đã xưng danh tu theo Vô Vi, rồi chán Vô Vi là sao ?
- 3) Tại sao có môn phái, đệ tử cam kết tu suốt đời rồi tự phản đạo, thì phải tan hồn tan xác ?
- 4) Hôm nay nhà Bé rất đông đảo Bé có phiền không ?
- 5) Những tiếng động sửa nhà có làm phiền Bé không ?
- 6) Bé đến nơi có đúng giờ không ?
- 7) Ngày mùng một Tết có gì lạ ?

© Quy Hội Tình Người. All rights reserved.

Ngày 30 tháng 01 năm 1992 1) Hỏi : <i>Mỗi cuối năm đều có tổ chức chung hội chợ Tết, chỗ nào có người Tàu, Việt đều có cơ hội, Bé nghĩ sao về việc này ?</i> Đáp : Thưa, tục lệ cao quý của người Hoa, Việt, đều là một thiên ý tự hợp tương ngộ kết bạn thâm tình tha thứ và thương yêu, trưng bày khả năng đóng góp của cộng đồng, tưởng nhớ ông bà cha mẹ đã tiếp tục xây dựng mới có ngày nay vui hợp, cũng nằm trong ý thiện lành của nhơn sinh. Ý thiện lành bộc phát, vui trong sự phát tâm của mọi người, thật sự bình an trong giây phút chung hội, cuộc vui sống động. Kệ : Muru sinh tại thể hưởng thiên tình Cuộc sống thanh bình lại phát minh Ý đẹp tình đời giao chuyển thức Khả năng sống động lại càng minh.	Ngày 31 tháng 01 năm 1992 2) Hỏi : <i>Đã xưng danh tu theo Vô Vi, rồi chán Vô Vi là sao ?</i> Đáp : Thưa, hành giả chưa hiểu rõ ý nghĩa của hai chữ Vô Vi, tưởng lầm là một tổ chức phù hộ. Chú kỳ thật Vô Vi là đi tới không không thanh nhẹ, không còn chấp mê từ việc nhỏ cho đến việc lớn, thì mới có cơ hội vượt khỏi thể xác phàm trần học đạo. Nếu tu Vô Vi còn chấp mê thì suốt kiếp làm người không có cơ hội giải thoát.
3) Hỏi : <i>Tại sao có môn phái, đệ tử cam kết tu suốt đời rồi tự phản đạo, thì phải tan hồn tan xác ?</i> Đáp : Thưa, rất đúng, lúc phát nguyện là tâm dứt khoát cảnh tranh chấp hồng trần. Nếu làm ngược lại thì tâm ma ý quỷ, tranh chấp tự hành hạ lấy tâm thân, xóa bỏ vị trí tâm linh, điện năng tâm thức càng ngày càng suy sụp, tự hại mình, tưởng lầm là lo cho tương lai, bằng cách y lại nơi Trời Phật, không chịu giải mê phá chấp để tiến thân, hướng ngoại bức bội không lối thoát gieo ý niệm tự tử. Những hậu quả của sự tự tử là nguy hại vô cùng, chứng minh hành giả đã tự hủy diệt khả năng thanh cao của chính mình, tự bước vào bóng tối mờ mịt, âm u. Có dịp tái hồi cũng là trùng điệp là cùng, chỉ được quyền núp dưới bóng cỏ chứ không có khả năng sống dưới gốc cây. Mang xác làm người là một cơ hội cuối cùng, nhờ sự kích động và phản động mới thức tâm. Người tu bị nhồi quả thì mới có cơ hội lui về thanh tịnh, cảm thức khả năng nhện nhục của chính mình. Tu bất cứ đạo nào ý lực cuối cùng của chơn giáo đều là giải thoát cả. Trăm con sông cũng chạy về biển, hành chơn đạo cũng được về Trời, chẳng có đạo nào hay hơn đạo nào cả. Chỉ có ý lực thanh cao giải thoát của hành giả là cần thiết mà thôi. Kệ : Tu tâm dưỡng tánh giải thức hồn Vạn lý thanh cao vẫn sanh tồn Lập hạnh từ bi hồi chơn thức Khai thông đời đạo lý sanh tồn.	Ngày 01 tháng 02 năm 1992 4) Hỏi : <i>Hôm nay nhà Bé rất đông đảo Bé có phiền không ?</i> Đáp : Thưa, Bé vui nhận tình thương của mọi người vì Bé, mọi người đều hướng tâm về nguyên lý thương yêu và cởi mở, vui trong hạnh tự thức, chung vui trong tinh thần xây dựng.

Ngày 2 tháng 02 năm 1992 5) Hỏi : Những tiếng động sửa nhà có làm phiền Bé không ? Đáp : Thưa, Bé nhận thấy sự kết quả tốt đẹp của mọi người cống hiến, cho nên Bé thường nói khối óc là quan trọng, đồng đều hướng thượng giải mở, thì sẽ tạo được hòa khí tốt đẹp cho cuộc sống. Người tu nhận thức động là tịnh thì mới thật sự tịnh, tìm tịnh trong động thì thần thức sẽ rõ rệt mọi việc hơn. Còn vào cảnh tịnh, nhưng tâm thiếu ý lực giải thoát, thì tu hoài cũng chẳng đến đâu, nguyên ý chưa thông khai, thì lúc nào cũng còn chấp mê, thức hòa đồng không bao giờ mở được. Kệ : Tự nhiên thanh tịnh chẳng còn mê Giải mở tâm tư hướng trở về Xứ Phật quê xưa đầy đặn chí Bình tâm thanh tịnh chẳng còn quê.	Ngày 03 tháng 02 năm 1992 6) Hỏi : Bé đến nơi có đúng giờ không ? Đáp : Thưa, Bé đến nơi trước giờ quy định tái ngộ các bạn đạo kính mến của Bé. Mọi người đều vui hòa và thương yêu, thâm tâm đồng trong một nguyên lý sống động, tình quý thương thật sự lộ trên cặp mắt của mọi người. Bé được đeo một vòng hoa tình thương, lại càng nhớ đến tình yêu thương của Trời Phật, lúc nào cũng chiếu cố cho mọi người bình an. Nơi này cảnh vật êm đềm hiền hòa, có người Mỹ hỏi Bé tại sao Bé đến đây ai ai cũng vui cả, Bé chỉ biết vui chung mới thật là vui. Kệ : Phát tâm gieo rắc đạo mùi tiến Sống động trong tình tái tục duyên Quý mến thương yêu tình chuyển thức Phật Trời ban phước học triền miên.
Ngày 04 tháng 02 năm 1992 7) Hỏi : Ngày mừng một Tết có gì lạ ? Đáp : Thưa, sau giờ thiền bạn đạo tặng quà, mỗi người nhận lãnh một phong li xì hên trong dịp chung thiền thanh nhẹ bất ngờ thành tựu, cũng là duyên lành của Trời Phật cộng với tâm thành của bạn đạo. Câu chuyện thành hình của đạo pháp là hoàn toàn bất ngờ mà có. Cho nên người tu thiền phải tự dày công hành đạo, thì mới có duyên lành tái ngộ. Kệ : Công phu phát triển duyên Trời độ Nguyên lý giải thông giải nắm mô Trí tuệ khai thông thiên thức giác Cảm thông Trời Phật niệm Nam Mô.	

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Diễn Khai Thanh Tịnh (tiếp theo)

...
Phật Trời thông cảm chẳng riêng
Ta là chơn lý quy miền hư không

“Phật Trời thông cảm chẳng riêng”: Phật và Trời mà thông cảm rồi thì không có riêng. Bởi vì Phật là thanh. Trời cũng là thấy động nhưng mà trong tịnh, nó còn làm việc nhiều hơn Phật mọi trạng thái. Cần khôn vũ trụ thì nó đâu có phải riêng, cũng một thôi, không có riêng.

“Ta là chơn lý quy miền hư không”: Chính cái tiểu thiên địa của chúng ta đây là chơn lý. Khi mà chúng ta mở nó ra rồi thì té ra tất cả đều ở trong ta mà ra hết. Chúng ta phải quy miền hư không cái chỗ đó nó không có hư hoại nữa, chúng ta tiến tới.

Tiến lên chẳng có pháp phòng
Tự thông tự giải tự tâm tự đi

Chúng ta tiến lên vượt khỏi pháp phòng, khỏi nghi ngờ nữa chỉ có hành để đạt mà thôi. Cương quyết một lòng một trí để tiến tới chỉ hành để đạt đời và đạo.

“Tự thông tự giải tự tâm tự đi”: Mình thông rồi, mình giải, càng giải càng tiến, càng tâm cái sự thanh cao của hai nơi mà tiến tới. Đời cũng có sự thanh cao của nó mà đạo cũng có sự thanh cao của nó. Mà chúng ta tiến tới thanh cao của hai nơi thì chúng ta tiến mãi mãi, chúng ta nằm thẳng trong chơn lý mà đi.

Triền miên chơn pháp tự ghi
Nguy cơ chẳng có càng đi càng gần

Chúng ta triền miên chơn pháp tự ghi. Thì chúng ta nắm lấy cái phần sáng suốt đó, càng tu càng tiến, tiến mãi, tiến mãi.

“Nguy cơ chẳng có càng đi càng gần”: Không còn sự nguy cơ nữa. Bây giờ, bạn thấy bạn ở thế gian như thế này cũng là bản thể, cũng là tay chơn, cũng là sự ăn nói. Nhưng mà, bạn gặp những người tu cao rồi, bạn ngộ những cái duyên nó nhẹ nhàng. Những bạn thanh nhẹ đến với bạn và những điều lành nó đến với bạn và mọi tình thương nó đến với

bạn chứ không phải như hồi trước nữa. Hồi bạn chưa tu thì nó đi cái cảnh sung sướng tùy theo đời. Mà sự sung sướng đó kết quả bây giờ bạn hành đạo rồi bạn thấy đều là cái khổ cực ở sau này. Bạn ăn nhậu, bạn sung sướng, bạn ôm ấp, bạn chơi bời, bạn hút sách rồi cái đó là sung sướng của thế gian. Nhưng mà kết quả tới cái tuổi tác lớn rồi kêu cái tai hại ở tương lai. Mà chúng ta tu sớm rồi chúng ta đã tránh được cái đó. Chúng ta có cái sung sướng riêng thanh cao của chúng ta êm đềm tiến hóa, không có bị động loạn, không bị sự ô trược lôi cuốn nữa mà chúng ta bị cái sự thanh cao ở bên trên khuyến nhủ và dẫn tiến chúng ta từ phút từ giây để tiến. Mà tiến được là khắc phục được sự nổi loạn của nội tâm. Khi các bạn gặp nghịch cảnh mà các bạn hướng thượng nghĩ về sự thanh cao thì cái phần thế gian đâu có nghĩa lý gì với chúng ta. Nó đến rồi nó đi, nó động rồi nó sẽ tịnh cũng như ta ở trong cái động mà ra.

Chúng ta thấy từ hồi nào tới giờ các bạn chưa tu là các bạn ở trong động mà bây giờ các bạn tu rồi từ trong động các bạn tìm cái tịnh rõ ràng. Mục đích các bạn tìm cái gì? Các bạn muốn tu trở về như một vị Phật là tự giác. Mà các bạn không chịu dọn rửa sạch sẽ trong đó để trở nên một cái bàn thờ tốt đẹp làm sao bạn rước được thanh điển của chư Phật, chư Tiên hóa giải cho bạn và bạn tiến tới ngôi vị của Ngài.

Cho nên, chúng ta ở trong động mà đạt tới tịnh. Các bạn soi hồn là đuổi tất cả những sự ô trược ra. Các bạn làm pháp luân cũng vậy, cũng đuổi tất cả những sự ô trược của ngũ tạng ra thì lần lần nó phải thanh. Cái cũ đi là cái mới tới, mà cái mới luôn luôn nó thanh cao hơn và nó sáng suốt hơn thì các bạn thấy rõ chưa? Mình phải hành, mình phải dọn cái đồng rác đó đi chứ còn không có ai chun vô dọn.

Cho nên, nhiều bạn tu nửa chừng, mới tu một năm mà không có bao nhiêu giờ cộng lại, không có bằng người ta tu một ngày đi nữa. Rồi cũng nói này, nói kia, nói nọ, nói tôi tu bao lâu mà không được là tại vì cái đồng rác của bạn, bạn không thành thật dọn ra, làm sao bạn rước cái sự sáng suốt nó vô được.

Cho nên, chúng ta đã có sẵn một cái pháp để cho các bạn rằng: Soi hồn, pháp luân, thiên định là dọn

quét sạch sẽ cho nó tổng khứ cái trước mà lưu cái thanh thì các bạn mới hòa cảm với cái thanh thì lúc đó các bạn mới trở về thanh.

Cho nên, các bạn phải suy nghĩ một chút mà phải hành cố gắng và ý thức rõ mình phải làm những cái chuyện phận sự cho mình. Mình phải quét dọn sạch sẽ thì mình sẽ được ở cái tần số nhẹ hơn, rất dễ. Nó ở trong khoa học nhưng mà nó siêu khoa học luôn. Cái siêu khoa học là không có thể đem cho người ta thấy nhưng mà trong giờ thiền các bạn thanh tịnh các bạn thấy cái đó rồi. Cái đó là cái nhẹ nhàng nhưng mà các bạn không đem cho khoa học thấy được. Bởi vì nó là siêu khoa học, nó là phần thanh điền, người phàm không rờ được và không động được, chưa có cái gì dò nó được, nó mới là vượt khỏi cái tầng ma quỷ phá khuấy nó. Nó tu mới có bảo đảm.

Cho nên, các bạn tu về vô vi là các bạn bảo đảm lắm, nếu các bạn thực tâm tu thì không có ma quỷ gì động các bạn được. Còn nếu các bạn muốn lợi dụng cái pháp này và kêu rêu người này, người nọ để độ các bạn. Rốt cuộc, các bạn bị ngoại cảnh xâm chiếm là các bạn rước nó vô thì nó động, nó càng phá thêm nữa. Còn các bạn tự quyết, giải quyết đuối nó ra ngoài thay vì để nó ở trong. Bởi vì nó là phần rác rến chúng ta đã thu thập từ tiền kiếp tới bây giờ nhưng mà chưa có thành cái gì hết. Thì chúng ta ý thức rõ ràng cái đó nó làm tai hại cho chúng ta. Chúng ta bây giờ cố gắng mượn cái thiên ý, mượn cái thanh điền của Trời đất để hóa giải nội tạng và ngũ uẩn bộ đầu của chúng ta để cho chúng ta nắm vững tình hình để tiến hóa lên sự thanh cao ở bên trên. Chỉ do sự cương quyết của các bạn mà thôi, tự khắc phục lấy mình để tiến chỉ có bao nhiêu đó thôi, nói thì dễ nhưng mà làm thì khó.

Cho nên, cái quá trình của tôi, tôi đã nói cho các bạn nghe từ li, từ tí. Từ ngày tôi bước vô tu tới ngày tôi được thuyết pháp dễ dãi là tôi gặp bao nhiêu trở ngại khó khăn từ gia đình cho đến bạn bè. Rồi từ những người tu tới thử thách nữa các bạn cũng đủ hiểu rồi. Nhưng mà các bạn chưa có gì các bạn than thở rồi các bạn muốn được sự bảo vệ tốt hơn nữa, cái đó là cái sự sai lầm của nội tâm. Chính các bạn dòm, ý thức được cái đường lối đó đi được là các bạn có khả năng và tự tin lấy các bạn đi là đúng hơn. Cũng như tôi trước kia cũng vậy, tôi nhờ những ảnh hưởng tốt mà tôi nắm đó tôi đi, tôi chỉ theo những ảnh hưởng tốt tôi đi thôi chứ tôi không có kêu người ta phải dắt tôi đi và phải đưa tôi đi đâu. Tôi cũng cầu người ta hộ độ tôi thì tôi biết mọi

người có một phận sự. Cái phần thanh cao làm việc còn nhiều hơn cái người ô trước ở thế gian. Thượng trí làm việc nhiều hơn kẻ hạ trí thành ra mình không có bận rộn nhưng mà mình tiến tới thượng trí, nó hòa hợp với thượng trí rồi thì mình sẽ đạt sự thanh cao tương đồng đó là đồng thanh tương ứng đồng khí tương cầu. Từ trong bản thể chúng ta, hạ trung thượng đều nhất trí và bên trên cũng nhất trí thì con người mới đạt được sự văn minh của càn khôn vũ trụ và không làm khoắc, khoe ai ... (nghe không rõ) thì mới đem tới hòa bình cho muôn loại và hòa bình của nội tâm. Các bạn tu rồi phải ý thức rõ cái đường lối mình hoạch định cho mình để tiến chứ không nên nung nấu cái chuyện thờ phượng bùa phép hay là nhờ ơn trên nữa thì càng ngày càng hư thêm và càng lụn bại, gây sự chậm tiến cho các bạn. Cảm ơn các bạn.

Thầy: Mà gặp chuyện ăn thua cấp có, cấp có, đó là động. Rốt cuộc mình thấy nó làm gì làm, rốt cuộc chẳng có gì đâu mà lo. Từ đâu phải lo đụng chạm, phải không? Lấy cái không. Bao nhiêu năm nay rồi cái gì gì gì gì trong kế hoạch đầu óc mình rốt cuộc cũng như không, có khi gì đâu, thấy không? Có gì đâu mà lo, có gì đâu mà khổ, rốt cuộc rồi cũng không, phải ráng tu hết sức mới thấy được cái tiên cảnh của chính mình, quan trọng lắm, hay lắm lận chứ không phải tầm thường. Nó lớn rộng bao la vĩ đại sáng suốt hết sức, không có lối kẹt. Mà mình không có nghe qua những cái đó mình không bao giờ tiến tới được.

Cho nên, ráng tu mà đặt chân vô Vô Vi rồi mới hưởng cái đó, hay quá hay. Nửa đêm nửa hôm có nhiều cái hay lắm như vậy nó mới mở trí, vậy mới thấy hứng thú mà để tu. Chớ còn không có cái gì cho mình thấy cái hay ở bên trên, mình đâu có tu làm gì. Bắt mình phải theo dõi để tiến tới, sáng suốt càng sáng suốt thêm, nhẹ nhàng lắm.

Cho nên, ở thế gian họ nói rằng chơn lý nhưng mà để gì hiểu được chơn lý. Nói nhiều đó đủ rồi. Mà hiểu được chơn lý rồi thì mình thấy mình mới ở trong khía cạnh nào thôi, chưa đi tới toàn giác được. Đó, con người học chữ mà biết chữ rồi thấy mình cứ dốt hoài. Người biết được một khía cạnh chơn lý thì thấy mình thiếu chơn lý hoài, phải tiến tới học cho trọn lành.

Nhiều cái có thể nói cho thế gian hiểu được nhưng mà nói rồi trình độ nó chưa có, nó lật ngược câu chuyện lại, nó lập thành đờn thành ra có nhiều cái tôi không có nói được. Tôi nghe được nhưng mà tôi

nói không được. Nếu tôi nói lại thì họ lợi dụng cái đó, thét rồi họ bị xuống luôn. Còn đứng ra chơn lý tất cả đều là chơn lý, nói vậy mà người kia áp dụng, nó nói: Ồ, chơn lý tất cả là chơn lý, ta làm vậy cũng chơn lý nhưng mà nó xuống nó không hiểu. Bởi nó thanh nó mới thấy chơn lý mà nó trước rồi nó áp dụng cái đó, nó thêm cái đó vô thì nó trước thêm.

Nó thanh nó mới thấy chơn lý, mà nó thanh rồi nó xuống trước nó không còn trước nữa, nó mới nằm trong chơn lý, thấy chưa? Còn nó mới vừa trước mà nó nói ông Tám nói cái đó cũng chơn lý thì tôi chun vô đó thì tôi chơn lý, nó bị rớt xuống luôn (thầy cười). Khổ ở chỗ đó và có nhiều cái không có nói được

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài gòn ngày 30/10/1977)

Vườn Thơ Bạn Đạo

CHƠN TU

Mình còn tự gạt chưa chơn tu
Mê chấp trần lan trí vẫn mù
Cha dạy Vô Vi ⁽¹⁾ đã lãnh hội?
Hiểu rồi câm miệng lén hành tu
Khui ra chẳng có ai toàn bích !!!
Tự sửa âm thâm trí thoát ngu
Soi rọi hằng ngày kiếng Quan Thánh
Vui tươi linh khí tạm chơn tu.

TPHCM, 23-08-2010
Minh-Nghĩa

THIÊN ĐÀNG ĐỊA NGỤC

Thiên Đàng Địa Ngục, nghĩ đâu xa.
Yếu chỉ xoay quanh, chỗ chánh tà.
Địa Ngục trước tâm, do động loạn.
Thiên Đàng thanh tịnh, định do ta.
Tự mình quyết định, nơi tâm trú.
Trụ đỉnh Thiên Môn, đại cảm hòa.
Địa ngục vô môn, nhiều khách viếng.
Thiên Đường hữu lộ, vắng người qua.

Củ Chi, 01/08/2010
Bá Tùng

TU

Có gì sung sướng cho bằng tu
Mình cũng như thân thoát khỏi tù
Thông thả không lo ai trói buộc
Thanh nhàn chỉ cứ việc công phu
Cơ rau miễn có ăn qua buổi
Bô vải miễn là đắp kín khu
Tuy chẳng đăng vinh mà chống nhục
Cứ lo hành pháp thật êm ru.

Cà Mau, Hòa Thành, 22-08-2010
Phùng Văn Tân

THAN VẤN

Đời từng trải cưu trần than vãn
Đạo ta tầm để giải nghiệp tâm
Mong cõi mở sự điều đạt thấu
Tạo công đức hưởng thụ mai sau.

Hỡi các bạn nhớ lời Thầy dạy
Sống ở đời ta tạo phúc phần
Để sau này chủ nhân thanh thản
Về điền không chảnh vương bụi trần.

Cà Mau, 23-07-2010
Văn Phong

¹ Tôi tầm đạo 7.

DU LỊCH

Thầy cho du lịch ngắm trần này
Đề thầy chúng sanh học khổ đây
Sỏi đá chờ mòn đi tiến hóa
Cỏ cây bị đập dập đau đây

Sự sống muôn loài chẳng dễ nào
Diệt nhau giữ mạng thật thương đau
Khó an khi hậu thất thường đời
Bể khổ chúng sanh đang khóc gào

Tu mong hưởng thụ thế gian này
Chữ hỷ làm sao giải thoát đây ?
Trước cảnh chúng sanh đang khổ ấy
Ta nhìn thấy đẹp chúng đau đây

Du lịch đó đây niệm Phật hoài
Chúng sanh cảm nhận bớt bi ai
Chơn hành có điển gieo duyên phước
Thức tỉnh vạn linh sớm thoát đây

Cà Mau, 3/7/2010
Phúc Tâm

CÒN MÃI THI ĐÀN!

Thi Đàn còn mãi chờ nào không!
Nay viết vài câu tỏ tác lòng
Dẫu có tài riêng lòng chẳng khởi
Dù đời danh vọng dạ nào mong
Lời thơ hướng thượng, tâm thanh nhẹ
Ý đạo thanh cao, tánh lắng trong
Nay vẫn theo Thầy luyện Chánh Pháp
Vì ai Ứng Diện tỏ đôi dòng.

Đôi dòng văn tự, Có mà Không!
Sắc Sắc Không Không, chẳng bận lòng
Đời có mà không, “đô thị giả”
Đạo không lại có, lắm người mong
Di Đà Lục Tự khai thanh trực
Bán Dạ Công Phu rõ đục trong
Hai nẻo Đạo Đời ai thấu hiểu
Thơ Văn thanh nhẹ chuyển tuôn dòng!

PN, 11-08-2005
Thiền Tâm

TỪ BI MỞ RỘNG

Hiu hiu tự đắc diệt tà hoại
Khó tánh ghét ưa, ta chứ ai
Đi hết người tu ai cũng chánh
Thôi thì đánh lễ mình, lai rai
Thấy mình hay quá, lạy cho đã
Xuất hồn lạy xác, được mấy ai???
Tu tịnh ham vui mà chẳng động
Từ bi mở rộng hết thù dai.

TPHCM, 24-08-2010
Minh-Nghĩa

HÀNH TRÌNH NHƯ LẠI

Yên tử thiền lâm nay hiện tại
Hiên ngang hùng vĩ chốn trần gian
Vua Trần gây dựng ngôi tâm Phật
Niên đại bảy trăm ở Việt Nam.

Hành trình báỉ lạy như lại
Quan âm báo mộng cơ ngay diệu huyền
Sự điều ba bước báỉ liên
Tứ niên yên tử giao liên nhiệm mầu
Thực hành khổ luyện tận giao
Cũng là bài học cha trao cảnh hình
Để cho nhân thế cảm mình
Hiếu thảo ba cõi huyền thiên hữu tình
Mong cho thế sự hoan "nginh"
Học khoa huyền bí chân linh ở đời
Đạt thông tâm thức tâm nơi
Quy y Phật pháp tâm khơi quân bình
Quay về cảm thức hồn sinh
An nhiên tự tại tâm y Phật Đà
Thiệt là đất Phật nước ta!
An cư lạc nghiệp diễn ra thanh tịnh
Muôn dân vạn vật thái bình
Cùng chung cộng hưởng hữu tình mai sau
Bao lời diễn tả hạnh cao
Thích nghi tâm an thanh tao thiện lành.
Nam mô A Di Đà Phật.
(Soạn lại)

Cà Mau, 30-07-2010
Văn Phong

VÔ VI

Duyên lành tâm đúng đạo Vô Vi
Khai triển tu hành dạ khắc ghi
Thiện ác đảo đầu chung hữu báo
Chỉ tranh lai tảo dữ lai trì.

TPHCM, 24-08-2010

Minh Vô Vi

BÌNH AN

Tiêu Hồn ở chốn nơi Thiên Đàng
Phạm luật Thiên Đình xuống thế gian
Tâm đạo Vô Vi luyện trí sáng
Duyên lành học đạo pháp Thầy ban.

TPHCM, 24-08-2010

Minh Vô Vi

QUY HỘI TÂM THỨC

QUY về một mối rõ hư không
HỘI tụ tâm linh quyết một lòng
TÂM phạm rữ bỏ về tâm Đạo
THỨC hồn, thức vía trở về không

Tân Phú, ngày 24-06-2010

Thanh Dũng

HIỆP NHẤT

Học không lo luyện cứ trừ tà
Hiếu đạo chưa thông miệng nói la
Đắc ý phân chia tà nó tá
Chánh tà hiệp nhất mới về Cha.

TPHCM, 24-08-2010

Minh Vô Vi

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 15 tháng 1 năm 1972

Phật pháp chuyên hành Phật pháp cao
Vượt qua động loạn trí phân màu
Không không chơn pháp là nơi tiến
Thế sự thâm trầm khổ với đau

Chơn tu cố gắng vượt qua
Tham sân động loạn kết tầu khổ đau
Thế gian đủ sắc đủ màu
Cùng chung phát triển thấp cao thỏa tình
Tranh đua biểu diễn đẹp xinh
Muốn sao sớm đoạt mối tình cho chung
Trí người lắm lúc phải khùng
Phải điên phải dại phải cùng giết nhau
Bất phân màu sắc tây tầu
Đối đầu tương sát hòa màu sát sanh
Tạo ra hoàn cảnh giựt giành⁽²⁾
Có sanh không dưỡng phải đành giết nhau
Chuyện đời luận xét trước sau
Khổ bao là khổ đối đầu đau thương
Muốn sao sớm được tỏ tường
Gương lành chơn Phật mở đường tiến tu
Vượt qua động loạn thoát mù
Tu tâm sửa tánh thân từ tạm an
Hồn ta vượt thế bước sang
Con đường thanh tịnh hơn vàng sắc duyên
Phật Tiên liên kết nối liền
Tiền căn hậu quả dành⁽³⁾ riêng mỗi người
Xét xem sự thế nực cười
Tự lo tu luyện người người yên vui.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

² Giành: Dùng sức mạnh để chiếm đoạt.

³ Dành: Giữ lại để sau dùng.